

KSR 7. Zmiany zasad (polityki) rachunkowości, wartości szacunkowych, poprawianie błędów, zdarzenia następujące po dniu bilansowym – ujęcie i prezentacja

Treść KSR 7 jest zgodna z przepisami ustawy o rachunkowości oraz w podstawowym zakresie z MSR 8 „Zasady (polityka) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych i korygowanie błędów”, MSR 10 „Zdarzenia następujące po dniu bilansowym” oraz MSR 1 „Prezentacja sprawozdań finansowych”. KSR 7 nie dotyczy wymienionych w art. 2 ust. 3 ustawy jednostek sporządzających roczne sprawozdania finansowe zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości, Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej oraz związanymi z nimi interpretacjami ogłoszonymi w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej.

Czym jest polityka rachunkowości i jak ją zmienić

Główna część KSR 7 jest poświęcona polityce rachunkowości, czyli wybranym i stosowanym przez jednostkę rozwiązaniom dopuszczonym ustawą oraz określonym w MSR, zapewniającym wymaganą jakość sprawozdań finansowych (art. 3 ust. 1 pkt 11 UoR). Obejmuje ona wybrane przez jednostkę rozwiązania, określające między innymi:

- a) zasady klasyfikacji i grupowania zdarzeń, metody wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania wyniku finansowego i prezentacji (wykazywania lub ujawniania) w sprawozdaniu finansowym, do których odnosi się standard,
- b) techniczno-organizacyjny sposób prowadzenia ksiąg rachunkowych i ich ochrony, do których nie odnosi się standard.

W KSR 7 podkreślono, iż te zasady powinny być opisane w ustalonej przez kierownika jednostki dokumentacji, wynikają one z przepisów o rachunkowości, dotyczą rozwiązań wybranych przez jednostkę spośród dopuszczonych do stosowania przez przepisy o rachunkowości. Przyjęte zasady (polityka) rachunkowości są stosowane przy prowadzeniu ksiąg rachunkowych oraz sporządzaniu i prezentacji sprawozdania finansowego przez jednostkę. Powinny one zapewnić, że prezentowane w sprawozdaniu finansowym informacje są wiarygodne (w tym kompletne i bezstronne), przydatne oraz zrozumiałe, przez co przekazują rzetelny i jasny obraz sytuacji majątkowej, finansowej oraz wyniku finansowego jednostki.

W 2015 roku wyraźnie wskazano, iż jednostka potwierdzająca przyjęcie Krajowych Standardów Rachunkowości, jako jej zasad (polityki) rachunkowości, zobowiązuje się stosować wszystkie dotyczące jej standardy, w sprawach nieuregulowanych ustawą. Oznaczało to, że nie było właściwe powoływanie się na stosowanie Krajowych Standardów Rachunkowości i jednocześnie wybiórcze stosowanie niektórych Krajowych Standardów Rachunkowości lub ich części i niestosowanie innych. Obecnie można stosować wybrane Standardy, jednak tylko w całości.

■ PRZYKŁAD

Spółka ABC wskazała w polityce rachunkowości, iż przy sporządzaniu rachunku przepływów pieniężnych stosuje KSR 1. Nie stosuje natomiast pozostałych standardów. Obecnie jest to postępowanie dopuszczalne.

Zaznaczyć jednak trzeba, iż podmioty stosujące KSR-y mają prawo upraszczać pewne rozwiązania. Jednostki małe i mikro mogą korzystać ze zwolnienia z niektórych przepisów o rachunkowości lub przyjmować uproszczone rozwiązania. W takich przypadkach niestosowanie niektórych postanowień Krajowych Standardów Rachunkowości nie jest sprzeczne z wyżej określoną zasadą, pod warunkiem że jednostka ujawnia w sprawozdaniu finansowym wykorzystane zwolnienia z przepisów o rachunkowości oraz przedstawia przyjęte uproszczenia.

■ PRZYKŁAD

Spółka BCD jest jednostką małą w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1c UoR i sporządza sprawozdanie wg załącznika nr 5, a więc bez rachunku przepływów pieniężnych. W polityce rachunkowości wskazała, iż stosuje KSR, jednak KSR 1 poświęcony sporządzaniu rachunku przepływów pieniężnych nie będzie miał praktycznego zastosowania. Gdyby spółka zaczęła sporządzać sprawozdanie wg załącznika nr 1 i byłoby ono badane przez biegłego rewidenta, to automatycznie przy jego stosowaniu spółka będzie wykorzystywała postanowienia KSR 1.

■ PRZYKŁAD

Spółka BFE jest jednostką małą w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1c UoR. Jest stroną umów leasingowych, ale mimo iż stosuje KSR, w tym KSR 5 poświęcony umowom leasingu, najmu i dzierżawy, ma prawo do zastosowania uproszczenia przy kwalifikacji umów na podstawie art. 3 ust. 6 UoR.